

uitspraak

Uitspraak d.d. 9 september 2020 ex art. 5.6.1 Tuchtreglement Bancaire Sector

Melding: 4326

DE ALGEMEEN DIRECTEUR,
benoemd door de Stichting Tuchtrect Banken,
KLAGER,
gemachtigden: mr. H.D. Coumou en mr. M. Bijleveld,

tegen

de heer [verweerder],
voorheen werkzaam bij [bank],
VERWEERDER.

1. Het verloop van de procedure

1.1. Op 7 maart 2019 is namens [bank] (hierna: de bank) een melding gedaan bij Stichting Tuchtrect Banken. Deze melding heeft betrekking op verweerder, voorheen werkzaam bij de bank.

1.2. Klager heeft naar aanleiding van voornoemde melding een onderzoek ingesteld. Verweerder is op 29 januari 2020 gehoord door klager. Bij brief van 26 februari 2020 heeft klager verweerder geïnformeerd dat een klacht zou worden voorgelegd aan de tuchtcommissie. Het klachtrapport dat naar aanleiding van het onderzoek is opgesteld, is op 3 maart 2020 bij de secretaris van de tuchtcommissie ingediend.

1.3. In e-mailberichten van 1 en 4 april 2020 heeft verweerder aan de secretaris van de tuchtcommissie te kennen gegeven het contact te willen beëindigen. In een als bijlage bij een e-mail aan verweerder van 9 april 2020 gevoegde brief, is verweerder door de secretaris uitgenodigd voor de zitting van 17 juni 2020. Ook klager is uitgenodigd voor deze zitting.

1.4. Op de zitting van 17 juni 2020 heeft de tuchtcommissie de zaak behandeld. Op deze zitting zijn de gemachtigden van klager verschenen. Verweerder is niet verschenen.

1.5. Klager heeft op de zitting het in het klaagschrift ingenomen standpunt nader toegelicht aan de hand van een pleitnota die bij de stukken is gevoegd.

1.6. Ter zitting is de uitspraak bepaald op 19 juli 2020. In e-mailberichten van 19 juli 2020 is door de secretaris aan klager en verweerder medegedeeld dat de uitspraak is uitgesteld tot heden.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de inhoud van de gedingstukken en aan de hand van het verhandelde ter zitting stelt de tuchtcommissie het volgende vast.

2.1. Verweerder heeft op 21 april 2015 de bankierseed als bedoeld in de Regeling eed of belofte financiële sector 2015 afgelegd. Door het afleggen van de bankierseed heeft verweerder bevestigd dat hij zich zal houden aan de Gedragsregels Bancaire Sector en de handhaving van die gedragsregels op de wijze als uiteengezet in het Tuchtreglement Bancaire Sector te erkennen.

2.2. Verweerder is sinds 1 april 2008 werkzaam bij de bank. Ten tijde van de hierna aan de orde komende feiten was hij werkzaam in de functie [functie]. De bank en verweerder zijn overeengekomen dat in het kader van een reorganisatie het dienstverband van verweerder per 1 oktober 2018 zou eindigen.

2.3. In 2018 heeft de bank besloten de door de bank aan zakelijke klanten aangeboden dienst Credit Management, waarbij de bank het debiteurenbeheer van de klant verzorgde, stop te zetten. Verweerder was verantwoordelijk voor het afbouwtraject voor klanten die van de dienst gebruik maakten.

2.4. [Bedrijf 1] (hierna: [bedrijf 1]) is een onderneming die onder meer oplossingen op het gebied van klantcontact en *finance* aanbiedt. [Persoon] (hierna: [persoon]) was (indirect) directeur van [bedrijf 1]. Na zijn vertrek bij de bank zou verweerder mogelijk bij [bedrijf 1] gaan werken.

E-mails naar [bedrijf 1] (Klachtonderdeel 2)

2.5. Verweerder heeft in de periode juli 2018 tot oktober 2018 een aantal malen informatie afkomstig uit [bank]-systemen met zijn zakelijke e-mailadres gestuurd aan [persoon] van [bedrijf 1]. Dit betroffen documenten die betrekking hadden op verschillende klanten van de bank die gebruik maakten van de dienst Credit Management en voor wie verweerder het afbouwtraject regelde. Verweerder heeft deze informatie toegestuurd opdat [persoon] zich kon voorbereiden op vergaderingen met de verschillende klanten teneinde de diensten van [bedrijf 1] te presenteren als alternatief voor de dienst Credit Management van de bank. Het betrof telkens onder meer een op de klant toegesneden ‘Plan van Aanpak’ voor de beëindiging van de dienst Credit Management, met informatie over debiteurenbeheer, juridische incasso, betalingsverwerking, intercredit (D-Basics), SEPA Direct Debit, kerncijfers en een tijdpad. Ook heeft verweerder een aantal keer een Openstaande Postenlijst (hierna ook: OPL) toegestuurd, zijnde een overzicht van de openstaande debiteurenposten van de klant. De Plannen van Aanpak en OPL’s zijn door de bank aangemerkt als minimaal C3-informatie, hetgeen betekent dat de bank de informatie als ‘vertrouwelijk’ classificeert.

2.6. Op 16 juli 2018 heeft verweerder documenten aan [persoon] gestuurd betreffende de klant [bedrijf 2]. Het betroffen de bestanden genaamd:

- [bedrijf 2] cheques en wissels 01-06-17 – 31-05-18.xlsx;
- Overzicht debiteuren en saldo [bedrijf 2] 11-06-18.xlsx;
- Overzicht facturen [bedrijf 2] 11-06-18.xlsx;
- Plan van aanpak overdracht CM – [bedrijf 2] versie 2 16-07-18.pptx;
- SEPA DD [bedrijf 2] 11-06-18.xlsx.

2.7. Op 19 juli 2018 heeft verweerder een document aan [persoon] gestuurd betreffende de klant [bedrijf 3]. Het betrof een bestand genaamd Plan van aanpak beëindiging CM – [bedrijf 3] versie 1 19-07-18.pptx.

2.8. Op 24 juli 2018 heeft verweerder documenten aan [persoon] gestuurd betreffende de klant [bedrijf 4]. Het betroffen de bestanden genaamd:

- Plan van aanpak beëindiging CM – [bedrijf 4] versie 2 25-07-18.pptx;
- SEPA Direct Debit [bedrijf 4] 08-07-18.xlsx.

2.9. Op 25 juli 2018 heeft verweerder documenten aan [persoon] gestuurd betreffende de klant [bedrijf 5]. Het betroffen de bestanden genaamd:

- Plan van aanpak beëindiging CM – [bedrijf 5] versie 2 25-07-18.pptx;
- [bedrijf 5] wissels 16-07-17 tm 16-07-18;
- [bedrijf 5] cheques 16-07-17 tm 16-07-18.

2.10. Op 19 september 2018 heeft verweerder documenten aan [persoon] gestuurd betreffende de klant [bedrijf 6] Het betroffen de bestanden genaamd:

- OPL van [bedrijf 6];
- Plan van aanpak beëindiging CM – [bedrijf 6]

2.11. Op 19 september 2018 heeft verweerder documenten aan [persoon] gestuurd betreffende de klant [bedrijf 7] Het betroffen de bestanden genaamd:

- Plan van aanpak beëindiging CM – [bedrijf 7] versie 1 13-06-18;
- 2065 Openstaande Postenlijst 13-09-18.xlsx;
- 2065 SEPA DD 13-09-08;
- Richtlijnen bestandsaanlevering CSV-formaat Intercredit.pdf;
- Richtlijnen bestandsaanlevering Crediteuren;
- Richtlijnen exportbestand.csv;
- Richtlijnen bestandsaanlevering via SFTP Intercredit.pdf.

E-mails naar privé e-mailadres (klachtonderdeel 1)

2.12. In de periode van 1 januari 2018 tot en met 3 juni 2018 heeft verweerder vanaf zijn zakelijk e-mailadres zes e-mails gestuurd naar zijn privé e-mailadres, waarbij waren gevoegd bestanden houdende klantinformatie.

2.13. In de periode van 4 juni 2018 tot en met 1 oktober 2018 heeft verweerder 67 e-mails gestuurd van zijn zakelijk e-mailadres naar zijn privé e-mailadres. Hiervan hielden 34 e-mails een screenshot van het bank-programma [programma] in. De klantinformatie in dit systeem is door de bank aangemerkt als minimaal C3-informatie. Op 4 juni 2018 en op 5 en 6 juli 2018 heeft verweerder van zijn zakelijk e-mailadres een bestand 'Overzicht DM klanten.xlsx' naar zijn privé e-mailadres gestuurd. In dit bestand waren van vijftien klanten van de bank onder meer NAW-gegevens, de omzet, export en opbrengsten per jaar, alsmede het aantal actieve debiteuren van de klant opgenomen. Ook bij de overige e-mails aan het privé e-mailadres van verweerder was vertrouwelijke klantinformatie gevoegd die volgens de informatieclassificatie-tabel van de bank is aangemerkt als (minimaal) C3-informatie, waaronder Plannen van Aanpak en Openstaande Postenlijsten.

2.14. Op 24 oktober 2018, derhalve na het vertrek van verweerder bij de bank, heeft een bankmedewerker, waarvan verweerder leidinggevende was geweest, op (telefonisch) verzoek van verweerder vanuit zijn zakelijk e-mailadres de Openstaande Postenlijst van de klant [bedrijf 5] gestuurd naar het privé e-mailadres van verweerder.

Interne regels bank

2.15. De [naam gedragscode bank] houdt onder meer in (onder 3):

“Alle informatie waarover Medewerkers kunnen beschikken uit hoofde van hun functie of werkzaamheden, is in beginsel vertrouwelijk en dient als zodanig te worden behandeld.

(...)

Medewerkers die over vertrouwelijke informatie beschikken, behandelen deze informatie strikt vertrouwelijk en mogen deze informatie uitsluitend doorgeven aan derden als dat noodzakelijk is voor de normale uitoefening van hun werk, beroep of functie en is toegestaan conform in- en externe regelgeving.”

2.16. De informatieclassificatietabel [bank] houdt met betrekking tot informatie die is aangemerkt als C3 (confidential) informatie in dat verspreiding via e-mail intern en extern plaatsvindt met behulp van ‘secure e-mail’ of via WinZip.

2.17. In een richtlijn van de bank voor e-mailgebruik is vermeld:

“Je bent verplicht om je mail beveiligd te versturen, als je van plan bent om een mail met vertrouwelijke informatie (zoals (...) informatie die als C3/C4 is geclassificeerd) te verzenden. Het onbeveiligd mailen van vertrouwelijke informatie naar een ontvanger buiten [bank] is niet toegestaan.”

2.18. De bank heeft verweerder voor een periode van vijf jaren opgenomen in het IVR en het EVR.

3. De klacht en de standpunten van partijen

3.1.1. De klacht houdt in dat verweerder heeft gehandeld in strijd met de gedragsregels 1, 3, 4, 5 en 7 van de Gedragsregels Bancaire Sector. Klager heeft daartoe het volgende aangevoerd.

3.1.2. Verweerder heeft volgens klager in klachtonderdeel 2 op ongeoorloofde wijze bijgedragen aan pogingen van [bedrijf 1] om klanten van de bank voor wie het Credit Management werd beëindigd te werven. Verweerder heeft vertrouwelijke gegevens van klanten gedeeld met [bedrijf 1]. Het belang van de klant was erin gelegen gedegen en onafhankelijk advies te krijgen bij het vinden van een oplossing na het stopzetten van Credit Management, waarna de klant in alle vrijheid kon bedenken of en bij wie hij deze taak wilde onderbrengen. Verweerder heeft echter geen onafhankelijk advies gegeven en met zijn handelen heeft hij de klanten deze vrijheid ontnomen. Hij had daarbij bovendien een persoonlijk belang nu de intentie bestond dat verweerder na zijn vertrek bij de bank bij [bedrijf 1] zou gaan werken. Uit verschillende stukken blijkt dat verweerder en de directeur van [bedrijf 1] samen optrokken om klanten voor [bedrijf 1] te werven. Door het verstrekken van vertrouwelijke klantgegevens heeft hij [bedrijf 1] voorts een concurrentievoordeel verschaft.

Uit het samenstel van handelingen blijkt dat sprake is van een ontoelaatbare vorm van belangenverstrengeling, die blijkt geeft van een niet integere en onzorgvuldige werkwijze.

3.1.3. Met betrekking tot klachtonderdeel 1 verwijt klager verweerder dat hij vertrouwelijke (klant)informatie van zijn zakelijk e-mailadres naar zijn privé e-mailadres heeft gestuurd. Dit is in strijd met de interne regels van de bank. Hierdoor zijn vertrouwelijke gegevens buiten de beveiligde server van de bank terechtgekomen, via een onbeveiligde server van een commerciële partij.

3.1.4. Klager heeft de tuchtcommissie in overweging gegeven aan verweerder een beroepsverbod voor de duur van één jaar op te leggen.

3.2.1 Verweerder heeft in zijn verklaringen tijdens het onderzoek van de bank en van klager, kort samengevat, het volgende met betrekking tot klachtonderdeel 2 aangevoerd. [Bedrijf 1] was goed bekend bij de bank. De organisatie waartoe [bedrijf 1] behoorde bood ook diensten aan bij de bank. Aangezien de toekomst van verweerder mogelijk bij [bedrijf 1] lag, heeft hij met zijn leidinggevende besproken of het bezwaarlijk zou zijn als hij klanten in contact zou brengen met [bedrijf 1] als zij behoefte hadden aan een oplossing voor hun Credit Management probleem. Deze afstemming leidde ertoe dat hem door zijn leidinggevende is verteld dat er geen bezwaar was, mits het een vrijwillige keuze van de klant was en het in het belang van de klant en in het belang van de bank was. In voorkomende gevallen, als de klant erom vroeg, heeft verweerder naar eer en geweten de keuze op tafel gelegd om het Credit Management zelf te doen of het uit te besteden. In het kader van het bieden van een goede klantoplossing door [bedrijf 1] was basisinformatie over de klant nodig. Als de klant toestemming gaf heeft verweerder die informatie verstrekt aan [bedrijf 1]. Onder de afspraak met zijn leidinggevende vond verweerder begrepen dat hij informatie over cliënten van de bank mocht delen met [bedrijf 1]. Hij had geen expliciete toestemming van zijn leidinggevende om dit soort informatie met [bedrijf 1] te delen.

3.2.2 Met betrekking tot klachtonderdeel 1 heeft verweerder verklaard dat hij veel overuren maakte en regelmatig thuis werkte. Als hij thuis informatie nodig had stuurde hij die wel eens naar zijn privé e-mailadres, omdat zijn [bank]-laptop vaak niet werkte en de 'remote acces' zeer traag was. Voorts wist de leidinggevende van verweerder dat hij ter afronding van zijn werkzaamheden na zijn vertrek bij de bank op 1 oktober 2018 zou langsgaan bij de klant [bedrijf 5], omdat het maken van een afspraak met die klant vóór die datum niet was gelukt. Voor dat gesprek had hij de informatie nodig uit het bestand en hij heeft zijn (inmiddels oud-) collega gevraagd hem dat bestand toe te sturen. Hij vindt het vervelend dat zijn oud-collega aldus betrokken is geraakt bij deze kwestie.

4. De gronden van de uitspraak

4.1. De tuchtcommissie beoordeelt of het handelen van verweerder in strijd is met de Gedragsregels Bancaire Sector. In deze gedragscode staat, voor zover hier relevant, het volgende vermeld:

1. De bankmedewerker werkt integer en zorgvuldig.
3. De bankmedewerker stelt de belangen van de klant centraal.
4. De bankmedewerker houdt zich aan de wet en andere regels die voor het werk bij de bank gelden.
5. De bankmedewerker houdt vertrouwelijke informatie geheim.

7. De bankmedewerker draagt bij aan het vertrouwen van de samenleving in de bank.

4.2. De tuchtcommissie acht klachtonderdeel 2 ongegrond voor zover dat erop ziet dat sprake was van belangenverstremming en/of dat verweerder zijn taken niet naar behoren heeft uitgevoerd, door [bedrijf 1] bij klanten aan te dragen. Verweerder heeft, als verantwoordelijke voor de afwikkeling van de dienst Credit Management binnen de bank, [bedrijf 1] aangedragen bij een beperkte groep zakelijke klanten die als gevolg van de stopzetting van het Credit Management door de bank (desgewenst) op zoek moesten naar een alternatieve dienst. Dit op zichzelf acht de tuchtcommissie niet tuchtrechtelijk ontoelaatbaar, ook niet als moet worden aangenomen dat verweerder bij de klanten niet tevens andere partijen dan [bedrijf 1] heeft genoemd. Allereerst is van belang dat de tuchtcommissie onvoldoende weersproken acht dat de bank, in het bijzonder de leidinggevende van verweerder, ervan op de hoogte was dat verweerder klanten in contact zou brengen met [bedrijf 1], zoals verweerder heeft gesteld. Voorts is onvoldoende gesteld of gebleken om aan te nemen dat verweerder jegens de betrokken klanten heeft verzwegen dat hij mogelijk voor [bedrijf 1] zou gaan werken. In een e-mail van 19 september 2018 aan de klant [bedrijf 7] refereert verweerder bijvoorbeeld aan [persoon] als zijn “nieuwe collega”. De tuchtcommissie kan aldus niet uitsluiten dat steeds duidelijk was voor de betrokken klanten dat verweerder na zijn vertrek bij de bank (mogelijk) bij [bedrijf 1] werkzaam zou worden.

Verder is van belang dat de betrokken klanten, die zich geconfronteerd zagen met het feit dat de bank de dienstverlening Credit Management staakte en zodoende mogelijk behoefte hadden aan een vergelijkbare dienst van een andere partij dan de bank, professionele partijen zijn die in staat moeten worden geacht de eigen belangen te behartigen en verschillende opties af te wegen alvorens voor één partij te kiezen. De tuchtcommissie ziet, gelet op het voorgaande en anders dan klager, dan ook niet dat de klanten niet een “volledig vrije afweging” hebben kunnen maken omtrent het al dan niet in de arm nemen van [bedrijf 1] of een andere partij. Gelet hierop, acht de tuchtcommissie bovendien onvoldoende gesteld om aan te nemen dat door verweerder ontoelaatbaar is gehandeld vanuit het oogpunt van oneerlijke concurrentie.

4.3. Wel is de tuchtcommissie van oordeel dat verweerder de gedragscode heeft geschonden door klantinformatie te e-mailen naar [persoon] van [bedrijf]. In zoverre is klachtonderdeel 2 terecht voorgedragen. Voor iedere bankmedewerker moet buiten kijf staan dat vertrouwelijke informatie die zich bij de bank bevindt niet met derden mag worden gedeeld, tenzij noodzakelijk in de uitoefening van zijn functie. Die noodzaak was er in dit geval niet. Verweerder kon instemming van de bank voor het delen van de informatie niet ontlenen aan de algemene wetenschap van een leidinggevende dat hij klanten in contact bracht met [bedrijf 1]. Mede gezien de (zeer) vertrouwelijke aard en de grote hoeveelheid informatie waarom het ging, kon hij het delen van al deze klantinformatie niet impliciet toelaatbaar achten. Hij had ten minste moeten navragen bij zijn leidinggevende of zij daarmee instemde.

Dat wordt niet anders doordat, zoals door verweerder gesteld, klanten ermee instemden dat hij klantinformatie met [bedrijf 1] deelde. De klantinformatie, althans een deel daarvan, is immers door de bank zelf gegeneerd of verzameld en nadien samengebracht in de betreffende (interne) documenten. Daarmee is de bank eigenaar van en verantwoordelijk voor die klantinformatie en de verspreiding daarvan. Zelfs als de klant ermee instemde dat de informatie met [bedrijf 1] werd gedeeld, had verweerder dus afstemming moeten zoeken met zijn leidinggevende voordat hij informatie van zijn werkgever deelde met [bedrijf 1]. Verweerder heeft bovendien nagelaten de precieze afspraken die hij in dit verband met de klanten heeft gemaakt deugdelijk vast te leggen.

4.4. Ook klachtonderdeel 1 gaat op. Het was in strijd met de interne regels van de bank en de tuchtrechtelijke gedragsregels om vertrouwelijke klantinformatie (onbeveiligd) te verzenden naar het privé e-mailadres van verweerder. Gezien het vertrouwelijke karakter van de klantinformatie dient die informatie binnen de beveiligde digitale bankomgeving te blijven. Alleen dan kan de bank zicht houden op de gegevens en het beheer daarvan, en kan worden verzekerd dat de gegevens niet in de handen van onbevoegde derden vallen. Dat de bedrijfslaptop van verweerder niet naar behoren functioneerde en hij de informatie alleen naar zichzelf heeft gemaïld om thuis verder te kunnen werken kan hem niet geheel verontschuldigen. Verweerder had dat probleem, voor zover inderdaad aanwezig, moeten (laten) verhelpen en niet gegevens naar zijn privé e-mail moeten sturen. Voor de periode ná zijn vertrek bij de bank – toen verweerder nog werkzaamheden voor de bank afrondde – geldt dat hij met de bank had moeten overleggen over de wijze waarop hij toegang zou krijgen tot de vertrouwelijke bankinformatie. Hij had niet eigenhandig mogen beslissen, in strijd met de daarvoor binnen de bank geldende regels, een oud-collega te vragen die gegevens aan hem toe te sturen.

4.5. De tuchtcommissie acht gelet op het voorgaande de gedragsregels 1, 4, 5 en 7 geschonden.

4.6. De tuchtcommissie overweegt ten aanzien van de op te leggen maatregel(en) als volgt. Het buiten de bank brengen van vertrouwelijke informatie is in strijd met een zorgvuldige en integere handelwijze die van een bankmedewerker mag worden verwacht. De samenleving vertrouwt op een dergelijke handelwijze. Elke bankmedewerker moet hiervan doordrongen zijn. Enerzijds geldt dat bij verweerder dit besef heeft ontbroken. Anderzijds heeft (de betrokken leidinggevende van) de bank hieraan bijgedragen door na te laten in verband met het beoogde vertrek van verweerder concreet en duidelijk vast te leggen wat verweerder wel en niet mocht doen bij het benaderen van klanten ten behoeve van [bedrijf 1]. Ook acht de tuchtcommissie voldoende aannemelijk dat verweerder heeft gehandeld met goede bedoelingen. Hij heeft niet beoogd het belang van de bank en/of het belang van de betrokken klanten te schaden. Hij heeft ook niet louter zijn eigen belang als (mogelijk) toekomstig medewerker van [bedrijf 1] gediend. Zijn handelen was mede erop gericht de betrokken klanten dezelfde dienst aan te bieden als de dienst Credit Management waarmee de bank besloten had te stoppen, zodat klanten niet benadeeld werden door dit besluit van de bank. Wat betreft het mailen van vertrouwelijke gegevens naar zijn eigen e-mailadres overweegt de tuchtcommissie dat dit in strijd met de regels is, maar dat ook hieromtrent voldoende aannemelijk is dat verweerder dit met goede bedoelingen, namelijk: het zo nodig buiten werktijd afronden van werkzaamheden, heeft gedaan. Tot slot wordt in aanmerking genomen dat de bank verweerder voor een periode van vijf jaar in het IVR en het EVR heeft opgenomen, waardoor zijn mogelijkheid om gedurende die periode in het bank- of verzekeringswezen werkzaam te zijn feitelijk (nagenoeg) uitgesloten is.

De tuchtcommissie acht, gelet op een en ander, een beroepsverbod niet passend en geboden. Enkel een berisping doet, gezien de ernst van de klachtonderdelen voor zover die opgaan, echter onvoldoende recht aan doel en strekking van het tuchtrecht, inhoudende, kort gezegd, het in het algemeen belang een goede wijze van beroepsuitoefening bevorderen (HR 13 oktober 2006, ECLI:NL:HT:2006:AW2080). Alles overwegende acht de tuchtcommissie in dezen een berisping en een geldboete van € 250,- passend en geboden.

5. De uitspraak

De tuchtcommissie:

verklaart de klacht **gegrond** voor zover betreffende de gedragsregels 1, 4, 5 en 7;

verklaart de klacht **ongegrond** voor zover betreffende gedragsregel 3;

legt aan verweerder de volgende maatregelen op:

berisping en een **geldboete van € 250,- (tweehonderdvijftig euro)**, te voldoen aan de Stichting.

Aldus beslist door mr. J.W.M. Tromp, voorzitter, mr. F.B. Demenint en mr. Th.J. Kelder, in aanwezigheid van mr. M.E. Olthof, secretaris.

mr. Kelder

secretaris

Deze uitspraak is bij ontstentenis van de voorzitter door mr. Kelder ondertekend. De secretaris is eveneens buiten staat de uitspraak te ondertekenen.

Deze uitspraak is aan partijen verzonden op 9 september 2020.

Ingevolge artikel 6.4.1 e.v. Tuchtreglement Bancaire Sector kunnen verweerder en klager binnen één maand na verzending van de uitspraak daarvan hoger beroep aantekenen door het indienen van een beroepschrift bij de commissie van beroep.